

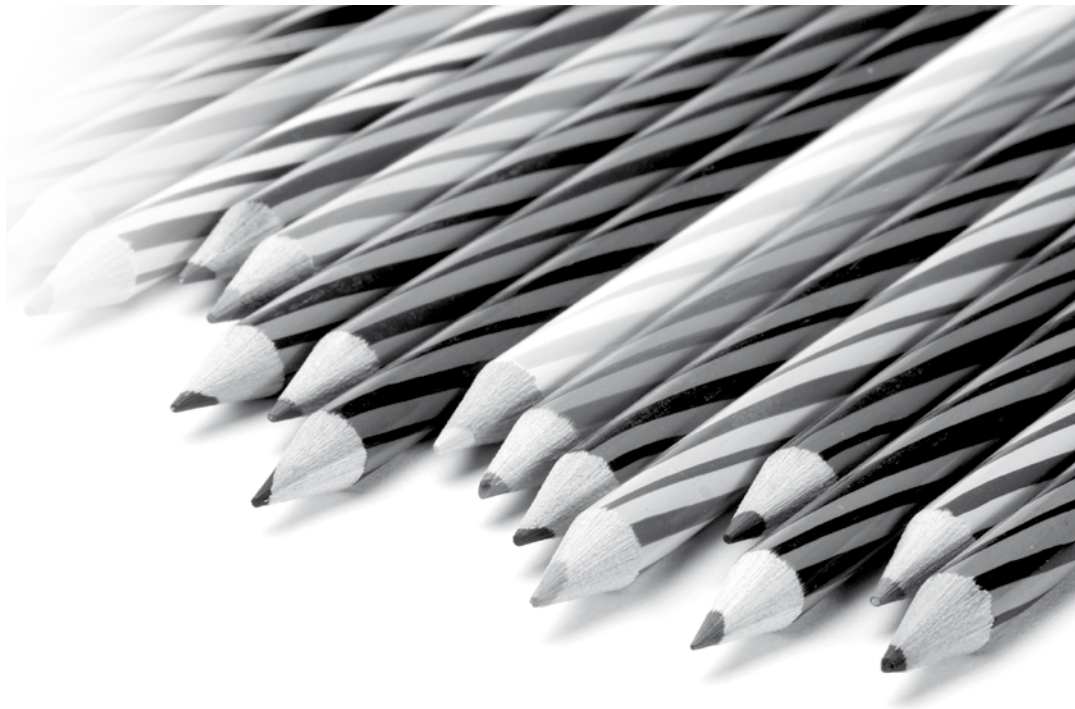

CÍRKEV ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE
SBOR VSETÍN

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

DUBEN » KVĚTEN » ČERVEN
2. ČTVRTLETÍ 2013

PESTRÝ ŽIVOT

Zaslechl jsem přísloví: Kdo nikdy nebyl mimo Anglii, neví, co je Anglie. Chce se říct to, že pro porozumění svérázu Anglie stojí za to občas vytáhnout paty ze své země. Ve výsledném srovnání pak více vynikne, v čem je Anglie jiná. Když to zobecníme, je dobré nebýt zahleděný jen do sebe a zabývat se jen tím, co mě baví. Když to tak nebudu dělat, moc se toho nedozvím o světě kolem sebe, ale paradoxně ani o sobě samém.

Jiné přísloví říká: Kdo stále dělá to stejné, neroste. Řekl mi ho jeden kolportér na misijní cestě v Ugandě. Jedním z důvodů, proč tam tehdy jel, bylo právě naučit se něčemu novému. Nový úkol ho k tomu přinutil.

Je dobré, když je život pestrý. O duchovním životě to platí dvakrát. Pestrost může nabýt mnoha podob. Je dobré studovat Písmo, ale je zároveň dobré dělat i něco jiného. Co také zkusit službu, rozjímání, chození do přírody, sborový zpěv? Třeba objevíme v sobě dar pro to, co by nás v životě nenapadlo.

Pestrost je dobrá i v rámci výše zmíněných kategorií. Pokud jezdíte nabíjet baterky na stále stejné místo, zkuste i něco nového. Pokud se věnujete jedné oblasti dobrovolnictví, zkuste i jinou. Pokud rádi navštěvujete jiné lidi, zajděte občas i za někým novým.

Třeba i tím nesympatickým člověkem. Třeba se tedy prolomí.

Při čtení Bible i Ellen Whiteové platí pravidlo o pestrosti ne dvakrát, ale třikrát. Bible dává smysl jako celek. Budete-li číst jen své oblíbené pasáže, daleko se nedostanete. Kdo stále čte jen pasáže o přicházejícím soudu, vidí Boha jen z jednoho úhlu pohledu a může upadnout do trvalého strachu z toho, co přijde. Kdo zase čte jen pasáže o milosti, rovněž vidí svět kolem nás jen jednostranně a může dojít k pocitu, že je vlastně jedno, jak žijeme, a může ztratit schopnost rozlišovat dobro a zlo, ať už v sobě nebo kolem sebe.

Ano, podle naší nátury, potřebujeme některá témata studovat více. Nerozhodný člověk by měl častěji otvírat stránky Písma, kde se Bůh představuje jako udatný bohatýr. Tvrdý člověk by měl číst více pasáží o milosti. A člověku, který se hodně trápí nad nespravedlností světa, mohou pomoci právě pasáže o soudu, kterému se nevyhne nikdo a nic. I tak ale platí: zajímejme se o všechno. Kdo chce pochopit výjimečnost Boží milosti, ať se podívá na tvrdou kritiku a ohlašování soudu u starozákonních proroků. Kdo chce pochopit význam soudu v celé jeho šíři, ať si najde i místa, kde soud znamená pro lidi vysvobození. Anebo jiný příklad: někdo je za to, že se má hlavně kázat "pravda" a jiný zase, že největší misie je skrze náš život. Podívejme se podrobně na Ježíšův život. Je tam *obojí* — jak neúnavné kázání tak nezlomná upřímná služba. Koneckonců sama evangelia máme rovnou čtyři, abychom viděli Ježíšův život z více perspektiv. A škoda, že jich není ještě více.

Snad ještě více toto platí u Ellen Whiteové. Zatímco Bible má nějakých tisíc

stran, po EGW nám jich zbylo rovnou sto tisíc (mnoho myšlenek se ale opakuje stále dokola, není to tedy tak obudné číslo). Nevím, čím to je, ale většina houževnatých čtenářů EGW (takových, co věnují jejímu dílu hodiny týdně, a někdy i denně) se zajímá hlavně o poslední soud a přípravu na něj a o dokonalý a zdravý život. Toto jsou naprosto relevantní témata a najdeme je i v Bibli. Ale nejsou to *jediná* témata. George Knight ve své knize *Setkání s Ellen Whiteovou*, str. 85 identifikuje *sedm* hlavních tematických okruhů EGW. Druhý příchod a svatost jsou jen malou výsečí. Kdo chce poselství EGW v jeho šíři pochopit (a stojí to za to), ať vezme na vědomí *všechna* stěžejní témata, i když jsou některá z nich pro něj obtížná nebo nezajímavá.

Pestrost je přínosná, na druhou stranu může být po určitý čas nepříjemná. Boří naše zvyky a představy. Bere nám navyklý způsob života a obraz světa. Přesto, nedejme na svou pohodlnost a nebojme se dělat kroky do neznáma. Stojí za to. Bůh toho nabízí hodně a je škoda o to přijít jen kvůli nějakým stereotypům.

Pavel Kostečka

BALADA O SMEČÍCH NENAPLNĚNÝCH

Povím vám příběh, který je jednak vzácný pro své zařazení se mezi sentimentální vzpomínky současných mládežníků a jedinců z Káděčka, a který je jednak shledán jako kvalitní příběh pro občerstvení ducha všech členů našeho sboru. Držíce se proto verše z 1. Tesalonickým 5,11.: „Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte“, vám tlumočím ono povzbuzení a potěšení, které náš zážitek skýtá. Doba je zlá, pole zrají ke žni — náš příběh je proto toliko hoden zarýti se do našich pamětí jako malé „vzájemné povzbuzení“, vyvolávající do dní budoucích další příjemnou společnou soudržnost a zmíněnou oporu...

Bylo 6. 1. 2013, z oblohy lápal mokry sněh i déšť a vtipné na tom bylo, že byla neděle. Ta legrace tkví v tom, že se několik volejbalových nadšenců z našeho sboru (mládež i KD), jalo právě v neděli kolem páté hodiny ranní vstávat (!!!) a hnát sa do Frýdlantu nad Ostravicí na turnaj ve volejbale, aby ostatním mládežím a Káděčkářom volejbalově „ukázali, co proto“. Však také proto jsme se začali od listopadu 2012 scházet při tmavých sobotních večerech v tělocvičnách! Tam jsme se zdokonalovali v našich záluďných herních taktikách: vybrání míče nohou i okolím pupku, při hře jsme se zkoušeli navzájem drtit dunivým úderem lebky do balónu a občas se málem podařilo skórovat do nedalekých košů pro basketbal, což vyvolalo bujaré nadšení. Netradiční a skvěle matoucí prvotinou byl takzvaný „pancake style“ (čti [penkejk stajl] = palačinkový styl). Jedná se o to, že hráč, právě hodlající odpinknout míč z vlastního hřiště k protihráčům, vytvoří z dlaní (otevřených směrem k nebi) jako by pánev, na které se při kolmém pohybu vzhůru míč poněkud zvláštne převalí, přičemž se zpomalí rychlost i údernost jeho letu. Častým důsledkem takového počínání je bod pro soupeře. I skrze takovéto postupy jsme se dotrénovali k mistrným profesionálním kouskům.

„Jsme silní“, připomínáme si a v 06:00 hodin plníme dopravní prostředek Dana Řádka a Vlastíka Vaculíka. Nadšené a uzívané obsahy těchto povozů vyřází do Frýdlantu nad Ostravicí.

Dohromady tvoříme dva silné týmy, ačkoli může hrát jen předem nahlášený jeden tým. Jak ubíhaly kilometry, kamsi ubíhala i naše víra v sebe sama, heslo o síle na síle ztrácelo a my začali vtipkovat na svůj účet. „Nemá ani smysl vyzouvat si venkovní obuv“, tvrdí jeden, přičemž další dodává: „...na tu jednu hru si můžem nechat i rifle — o osmi začnem hrát a o půl deváté šupatíme zpátky domů!“. Pak také padl návrh, že náhradníci rovnou počkají u dveří. Přes značný pesimismus sa všeci súkáme do sportovního převlečení a do řádné halové obuvi (o které nás již dávno poučil zodpovědný Tom Vaculík, kontrolující podrážky nás všech). Pinkáme si, zahříváme foták i kameru a komentujeme vzezření soupeřů: „Co jako sledujou těma chráničema kolen? A ty potítka — to je taktika?“ Honzovi Kubičikovi je natírán a fačován bolavý palec na ruce, který si předcházejícího večera tuze rozjovejkal na generálním tréninku. Přemýšlela jsem, jestli na takovém volejbalovém setkání věřících mládeží, Káděček a jiných smíšenin (vše CASD) proběhne společná velká

modlitba. Netrvalo to dlouho a všechny týmy vytvořily úhledné rovnoběžné řady a opravdu sklonily hlavy k modlitbě.

Záhy, při prvním mači Vojkovic zjišťujeme, že se pískají saka¹, a tak honem tvoříme bojovou strategii pomocí šesti teček na papíře (jedná se opravdu pouze o ŠEST teček na linkovaném papíře, znázorňujících základní postavení šesti hráčů v hřišti). Z nákresu jsme povzbuzení a nadšení, už se tolik nebojíme. Je nám opět jasné, že: „Jsme silní!“

Přesto je náš první zápas naprostou katastrofou. Prohráváme 2:0 na zápasy. Všechno, v čem jsme machři, a co jsme se naučili, děláme špatně, až na výjimky. Leckdo z diváků mohl na chvíli regulérně zapřemýšlet, jestli se nepokoušíme na-

příklad o nohejbal. Během čtvrt hodinky přišel Dan Řádek s roztomilým a jaksí významně objevným úsměvem. Zeptal se nás: „Víte vy, s kým jste hráli? ... s borcama, co hráli volejbal naposled před rokem... a jeden z nich má sešroubovanou páteř...“ Smích. Ohýbáme se směrem ke kolenům a jen těžko lze toto zjištění nějak rozumně komentovat.

„Ale jo, ten Vsetín je hratelný...“ slyším kohosi za zády, když se právě chystáme na zápas s Bystřicí č. 1. S rozporuplnými pocity se tedy pouštíme do druhého zápasu. Naše počínání začalo vypadat slibně: první hra je pro nás vítězná, ale v druhém kole se nám soupeři rozhodli vše vrátit. Navíc se tato Bystřice prokázala tlupou halasných roztleskávačů

¹ Hráč, ve snaze co nejlépe odpálit nebo odkopnout balon, se často přiblíží až příliš k síti a dotkne se jí rukou nebo , zavěsí se do ní. To není dovoleno a jedná se o sako. Body pak putují na stranu soupeře.

a křikátorů, jejichž povyk „BYSTŘICE!“ nás velmi provokoval (a to i tehdy, když zápasili například s Vojkovicemi nebo s Kapříky) a nás to podněcovalo k ještě většímu křiku malebněji znějícího slova: „VSETÍN“ — naprosto nezávisle na tom, jestli s Bystřicí Vsetín právě hraje nebo ne. Ale hned nám bylo líp.

Zápas s Vojkovicema byl fiaskem, 2:0 pro soupeře. Ale Vsetín versus Kapříci? Tato rybovitá šelma byla námi „zaslána zpět do sádek“... nebo rovnou na pekák? Takto euforicky jsme komentovali naše vítězství 2:0. Při citaci těchto vět nastal pomenší trapas: jeden z „Kapříků“, sedící naproti, vše slyšel a s rozpačitým úsměvem přijal naše na sílu zvážnělé „Sorry“.

V pauze při čekání na další zápas přišel Honza Kubičků s informací: „Víte, kdo je tady úplně poprvé? ... MY!“ Nevím čím to, ale kdokoli, kdo přišel s nějakou novou informací či se zajímavostí, přinesl tomuto zpesimističtějšímu týmu vždy něco zneklidňujícího.

Se „Staříkama“ byl vývoj hry i přes Vsetínské silné obsazení (způsobené mohutným střídáním) zhruba takovýto: smeče Vsetínských mířily plnou silou do zdi, podání letěla zcela mimo, a příjem byl zpracován tak, že míč rozeznával stropní konstrukce a lízal dělicí síť mezi hřišti. V celém našem dalším volejbalovém projevu přišly ke slovu dále hlavičky, nožičky a vůbec celkově takový druh hry, kterým jsme „nikdy nikdajs“ nehráli a pro který jsme tím pádem nemohli vynalézt název ani v Sychrovské, ani v Hošťálkovské a ani v žádné z dalších tělocvičen v historii našich tréninků! To i ospalí jsme hrávali líp...

V těchto mdlobných okamžicích nás později z dálky jednoznačně přeřvávala „Bystřice“ a fenomenálně nás válcova-

la doslova laická přelítí míče soupeřů na naši hrací plochu. Při tom všem jsme odpovídali „zadarmo odevdaným míčem“ ke snadnému zpracování. Kamera-man to zabalil a díval se ven, jak sněží. Bystřice číslo 2 nám však podlehla — náš poslední zápas „zuby nehty“ vytvořil skóre 2:0. Tento fakt nás posunul ve skupině B na krásné 4. místo ze sedmi. Z celkového počtu čtrnácti hrajících družstev jsme skončili osmí. Takže nakonec žádná hrůza, i Mirek Dušín by byl „hrd a pyšen“ na náš statečný boj až do konce.

Rozebrali jsme si výhru, ukrytou v jedné igelitce a celou tu parádu jsme oslavili zasycením vyhládlých a vystresovaných žaludků v oblíbeném pohostinství Pizza Lázky na Vsetíně.

Doteď však kroutíme hlavami nad tím, jak se i ti zkušenější mohli dopouštět tak banálních chyb a jak jsme se jen kvůli bezdůvodnému STRACHU nezládli propracovat na vyšší pozice, na které jistojistě máme. Důsledkem strachu, jak víme, je mimo jiné právě narušení i dokonale nacvičených pohybů. Můžeme se něco dokonale naučit, můžeme to mít tisíckrát nacvičené, zažitě do morku kostí... ale to vše strach dokáže rozhodit: taková podšívka ten strach je, i naši víru, důvěru, um a odvahu může podkopat!

A tak kujeme plány na další tréninky a těšíme se na příští velký návrat Vsetínských do Frýdlantu nad Ostravicí. Dalo by se říci, že v podstatě žijeme veršem: 2. Korintským 13,11: „*Nakonec, bratří: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.*“

A žijeme zase starým heslem: „Jsme silní“ ☺ (protože: „... pravda se ukáže...“)!!!

Ellen Kubičková

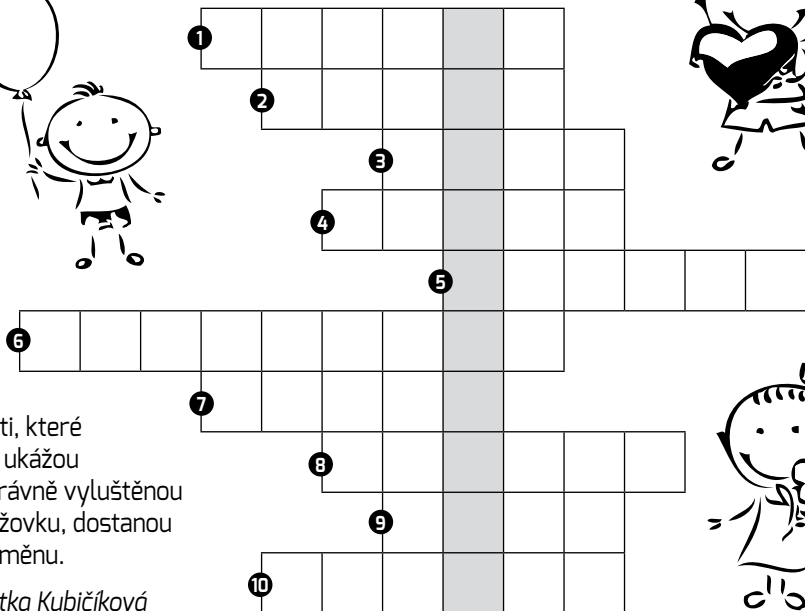

OKÉNKO PRO DĚTI

Milé děti, máme pro vás připravenou další křížovku, a tedy i šanci získat nějakou malou odměnu za vyluštění. A vy dospělí, pokud máte něco, co by zde mohlo být, budu ráda, pokud se s námi o to podělíte.

KŘÍŽOVKA

- 1 Název hory, na které se prorok Eliáš střetl s Baalovými proroky. (1. Král 18,19)
- 2 Strom, jehož ratolest je symbolem pokoje. (1. Moj 8,11)
- 3 Pokrm Izraelitů na poušti. (2. Moj 16. kap.)
- 4 Kdo musel být vhozen do moře, aby se utišila bouře? (Jon1, 12,15)
- 5 Kdo porazil se 300 muži 120 000 nepřátelských bojovníků? (Soud 7,16; 8,10)
- 6 Kdo od svých pěti let kulhal? (2. Sam 4,4)
- 7 Kdo z novozákonních postav pocházel z Tarsu? (Sk 22,3)
- 8 Přestavený synagogy v Kafarnaum, kterému zemřela dvanáctiletá dcera. (Mar 5,22; Luk 8,41)
- 9 Znamení smlouvy, kterou uzavřel Bůh s Noem. (1. Moj 9,14)
- 10 Malomocný hejtman syrského vojska. (2. Král 5. kap.)

Děti, které mi ukážou správně vyluštěnou křížovku, dostanou odměnu.

Katka Kubičková

ZAMYŠLENÍ NAD „SRDCEM“

Téma stvoření je v naší církvi hodně frekventované, přesto však stále přináší nové otázky. Řada věcí zůstává nepochopitelná a nejasná. Naši mysl zaměstnávají úvahy typu: Proč je to zrovna tak? Má to řešení? Můžeme totiž zaslechnout i větu: „Bože, tento svět se Ti nepovedl!“ Proto si připomeňme, co k tomu říká Boží slovo na vysvětlenou a jak směřovat svoji víru.

Jistě nepochybujeme o tom, že veškeré stvoření na nebi i na zemi je Boží záměr s určitým cílem.

Přesto, že hvězdná obloha fascinovala
.... lidi odjakživa, teprve poslední desetiletí

bádání nám poodhalují naprosto neuvěřitelně velkolepý vesmír. Žasneme také nad tím, jak pozoruhodně krásnou planetu s rostlinnou a živočišnou říší jsme dostali k obývání. Bůh sám toto nazval jako dobré. Pak stvořil první lidi a ohodnotil to jako velmi dobré. Co však jim chybělo k dokonalosti je jiné „srdce“ (srdcem tu rozumíme to naše nejniternější myšlení). Často se mi vybavuje verš: Jer. 17,9 „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdo je zná?“

Kdo chce tento verš pochopit, musí začít zgruntu od začátku. Pozemšťan je tu „postaven“ na zákonech fyziky, chemie a biologie. Tak to bylo nastaveno při stvoření a díky daru intelektu jsme také

zapojení do duchovního světa. Stali jsme se individuální bytostí s jistou mírou poznávání, svobodného rozhodování, účasti na životě společnosti, utváření vztahů. Také jsme hodně závislí na naší tělesné základně, označené jako tělesná přirozenost. Ta pak přináší v našich životech jak pozitivní, tak i negativní jevy. Z těch kladných je to už vzpomenuť duchovno, ale také i důležitá vlastnost lidí a sice rozmnožování. Pak se ale dostáváme k tomu, co je problémem a to jsou naše instinkty. Pro tento pozemský život jsou nezbytné k přežití. Současně však ve spojení s intelektem se mohou stát zrudné a děsivé, jak ukazuje současnost i celá historie lidstva.

Do takového stavu vstoupili zpočátku dvě nebeské mocnosti, nám z Písma známém velkém sporu o pravdu (kniha Zjevení Jana a Job). Víme, o co tu jde a také, že se Země stala divadlem ve vesmírném konfliktu, k poučení ostatním světům. Pán Ježíš zde představil svého nebeského Otce jako lásku, která je věčná a tuto věčnost chce otevřít i pro nás lidi. Pro naše spasení je podstatné dílo

Krista, nezapomínejme však také na působení Ducha svatého. On byl u stvoření na počátku, v Ježíši byl v plnosti a naše srdce chce také měnit k dokonalosti.

Mnozí myslitelé včetně Ježíše a apoštola Pavla řešili dilema lidí, kterým je: „tělo kontra duch“. Ideálem je, když Duch Boží ovládá myšlení a to přemáhá naši tělesnou přirozenost. Pán Ježíš to nejen správně popsal, On to v praxi i předvedl a říká: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“

Věříme v Jeho vzkříšení do obnoveného těla. Opět je tu tělo jako základna dalšího života. A jak vztah mezi tělem a duší chápou jinověrci? Tělo je duší vězením, ze kterého po smrti vycestuje. Reinkarnace v lidech i zvířatech až do zdokonalení a splynutí s Bohem nebo také duše očištěná v očištcí a dívající se na nás shora z ráje. Pravda však může být jen jedna a to buď Kristova nebo těch, kdo jsou s ním v rozporu. Falešné učení má mnoho podob a jako dílo antikrista vede nakonec chybnými cestami k věčné smrti. Proto všem přejí plnost Ducha Božího v srdcích.

Pavel Skála

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

Rav Jisra'el Me'ir Lau

PRAKTICKÝ JUDAISMUS

Tato publikace sleduje každodenní i celoroční cyklus života věřícího Žida. Provádí čtenáře od okamžiku, kdy se Žid probouzí, až do chvíle, kdy se ukládá ke spánku. Rozebírá modlitby, požehnání, oblečení, pokrm, nápoje, rodinný život i zvláštní chvíle v židovském kalendáři: šabat, svátky a památné dny. Ukazuje způsoby chování a jednání během všedních dní i během zvláštních dnů duchovního povzbuzení a inspirace. Základním cílem této knihy je poskytnout solidní úvod do židovských duchovních a etických hodnot a židovských zvyků.

Jaromír Juřínek

OZNÁMENÍ

VÍKEND NA NIVÁCH

3. - 5. KVĚTNA budeme, jako Křesťanský domov trávit víkend na Nivách. Budeme rádi, když se k nám přidáte. Další informace budou v sobotních oznámeních nebo se můžete zeptat Aleny Juřínkové.

VYHODNOCENÍ ANKETY Z MINULÉHO ČÍSLA

Odpovídalo celkem 42 respondentů.

Uvítal bych, aby zpravodaj vycházel:

každou sobotu – 1 odpověď (**2,4 %**)

1x za měsíc – 12 odpovědí (**28,6 %**)

1x za čtvrtletí – 29 odpovědí (**69%**)

1x za půl roku – 0

Sobotní dopolední program:

každou sobotu – 2 odpovědi (**4,8%**)

2x za měsíc – 10 odpovědí (**23,8%**)

1x za měsíc – 20 odpovědí (**47,6%**)

zúčastním se výjimečně –

9 odpovědí (**21,4%**)

nemám zájem/nemohu se zúčastnit –

1 odpověď (**2,4%**)

Novoroční besídka — můj názor na časový rozvrh:

preferuji pouze dopolední program – 6 odpovědí (**14,6%**)

vyhovuje mi současný stav, tj. Dopolední program a agapé – 24 odpovědí (**58,6%**)

uvítal bych přesunutí besídky na odpoledne a rozšíření programu – 11 odpovědí (**26,8%**)

ANKETA

23. března 2013 v našem sboře probíhala ojedinelá akce s názvem STUDIJNÍ VÍKEND, tentokrát s Romanem Machem.

Budeme rádi, když se s námi podělíte o svůj názor, pocity, připomínky a další náměty na tuto akci.

Volný list s nadpisem ANKETA prosím vyplňte, nejlépe hned, a poté jej vhoďte do připravené krabice na okně v šatně.

NAROZENINY A VÝROČÍ

NAROZENINY:

Dospělí

- 6. 4. Hurtová Anna
- 9. 4. Vávra Kamil
- 11. 4. Vávra Miroslav
- 14. 4. Hurta Petr
- 4. 5. Obadal Daniel
- 11. 5. Pavlánová Daniela
- 23. 5. Kubičková Gabriela
- 2. 6. Řádková Tatiana
- 7. 6. Kubičik Jan
- 7. 6. Podsedník Filip

Děti a nepokřtěná mládež:

- 19. 4. Řádková Sárinka (2 roky)
- 27. 4. Řádková Danielka (8 let)
- 28. 4. Obadalová Ivetka (7 let)
- 2. 5. Mašata Michal
- 29. 5. Podsedník Matoušek (1 rok)
- 5. 6. Podsedníková Ráchelka (5 roky)

VÝROČÍ SVATBY

- 25. 4. 2004 Lidka a Dan Obadalovi
- 27. 4. 1975 Marta a Josef Řádkovi
- 30. 4. 1972 Marie a Josef Pokorní
- 1. 5. 2005 Katka a Milan Kubičkoví
- 8. 5. 2007 Tatiana a Martin Řádkovi
- 7. 6. 2008 Barbora a David Skálovi
- 16. 6. 1996 Martina a Daniel Řádkovi

VÝROČÍ KŘTU

19.4. 1946	Daněk Karel	20. 6. 2008	Novotná Blanka
19.4. 1946	Juřínek Miloslav	21. 6. 1996	Řádek Pavel
		21. 6. 1996	Řádek Martin
21. 5. 1999	Skála David	21. 6. 1999	Podsedník Filip
28. 5. 1975	Juřínek Jaromír	23. 6. 1995	Řádková Martina
		26. 6. 1992	Mikulcová Ester
1. 6. 1979	Juřínková Alena	26. 6. 1992	Ondrová Marta
5. 6. 1981	Geržová Dana	26. 6. 1992	Ručka Milan
5. 6. 1981	Klodová Věra	26. 6. 1992	Ručková Radka
9. 6. 1987	Jochec René	28. 6. 1991	Obadal Daniel
10. 6. 2005	Řádková Ilona	28. 6. 1991	Řádek Daniel

Všem oslavencům ze srdce gratulujeme.

ROZPIS KÁZÁNÍ

2. ČTVRTLETÍ 2013

DAT.	VSETÍN	KATEŘINICE	VALAŠSKÉ MEZIRÍČÍ
	začátek 9:15	začátek 9:15	začátek 9:00
6.4.	Filip PODSEDNÍK	Marek WAGNER	Pavel PIMEK
13.4.	Jaroslav ŠLOSÁREK	Pavel KOSTEČKA Val. Meziříčí	
20.4.	Pavel KOSTEČKA	Jaromír JUŘÍNEK	Jaroslav ŠLOSÁREK
27.4.	Blanka NOVOTNÁ	Filip PODSEDNÍK	Pavel KOSTEČKA
4.5.	Milan KUBIČÍK	Pavel KOSTEČKA	Petr KIMLER
11.5.	KOSTEČKA /JETELINA Vsetín		
18.5.	Marek WAGNER	Jaroslav ŠLOSÁREK	Jaromír JUŘÍNEK
25.5.	Pavel KOSTEČKA	Pavel PIMEK	Filip PODSEDNÍK
1.6.	Jaromír JUŘÍNEK	TENKRÁT NA VALAŠSKU	
8.6.	🍷 KOSTEČKA/ŠLOSÁREK	Jan WAGNER	Soňa MROČKOVÁ
15.6.	Filip PODSEDNÍK	🍷 KOSTEČKA/ŠLOSÁREK	Milan KUBIČÍK
22.6.	KOSTEČKA /STEJSKAL	Filip PODSEDNÍK	🍷 Jaroslav ŠLOSÁREK
29.6.	Pavel KOSTEČKA	Milan KUBIČÍK	Marek WAGNER

SOBOTNÍ ŠKOLA

DAT.	Tř. A	Tř. B	Tř. C	VEDENÍ SŠ
	Sál v přízemí	Hlavní sál	Třída mládeže	
6.4.	J. Řádek	J. Pokorný	J. Juřínek	<i>V. Vaculík</i>
13.4.	M. Pokorná	J. Kubičik st.	D. Řádek	<i>E. Kubičiková</i>
20.4.	V. Vaculík	J. Řádek	D. Obadal	<i>J. Hurtová</i>
27.4.	J. Juřínek	M. Pokorná	J. Kubičik ml.	<i>E. Skálová</i>
4.5.	J. Kubičik st.	J. Kloda	J. Pokorný	<i>J. Kubičik ml.</i>
11.5.	D. Obadal	společná třída v hlavním sále		<i>T. Vaculík</i>
18.5.	J. Kloda	J. Juřínek	D. Řádek	<i>P. Mašata</i>
25.5.	J. Řádek	J. Kubičik st.	V. Vaculík	<i>V. Vaculík</i>
1.6.	J. Pokorný	P. Kostečka	J. Juřínek	<i>N. Vaculíková</i>
8.6.	J. Kloda	J. Řádek	P. Kostečka	<i>E. Skálová</i>
15.6.	M. Pokorná	D. Obadal	J. Kubičik st.	<i>J. Hurtová</i>
22.6.	J. Juřínek	J. Kloda	J. Řádek	<i>P. Mašata</i>
29.6.	V. Vaculík	J. Pokorný	D. Obadal	<i>J. Kubičik ml.</i>